

aquis, sibi illas inclusas nō retinent, sed in terram sitientem & aridam illas dimittunt atq; exonerant: sic tu opibus tanquam aqua recreandis tenuibus accōmoda instructus, eorundem sitim & egestatem reficere debes. Nec te conturbet, quod non rarò accidat, tuam beneficentiam in homines indignos collocari. Sicut enim succisa arbor, in quamcunq; partem cadit, australem seu dextram, aquilonarem sive sinistram, domino Soli in quo crescit, sine dubio cedit: sic cautionem in dando adhibens, quā Deus in verbo mandat, liberalitatis tuæ fructu nō privaberis, qualiscunq; sit qui illā ad alienum usum transfert.

VER. 4. *Qui observat ventum, non seminabit,
& qui respicit ad densas nubes, non metet.*

Non ignoro multa esse, quæ depravata ratio dictabit, quod tuum in dando studium frangat: paupertatem tibi ipsi obrepere posse: numerosam prolem aut jam premere, aut deinceps tibi imminere, & alia hujus generis quamplurima. Sed sicut parum providus agricola est, qui vento ne sementem faciat, & cœlo nubibus asperso ne metat absterretur, utpote qui vano metu, optato fructu orbatur: sic qui depravatæ naturæ ratiociniis aurem præbet, pro inerte pietatis discipulo habendus erit, qui sementem beneficentiæ in pauperes nullam faciens, nullam divinæ gratiæ